

S-Klub – setkávání seniorů na faře v Liberci

program na září:

setkání se koná každé liché úterý od 14-15 hodin

- úterý 9. září – společné povídání po letní pauze

- úterý 23. září – program v jednání

Informace k setkáváním v týdnu od nového školního roku

Srdečně zveme opět na setkávání ve sboru od září. Proti minulému roku dochází k určitým změnám. Týkají se zejména času konání biblické hodiny pro děti a pro dospělé.

- *neděle od 18:15 – pěvecký sbor:* zveme nové zájemce (zejména bychom uvítali hlasy alt, tenor a bas), poprvé 7. 9.

- *úterý od 14:00 čtrnáctidenně – S-Klub* (Klub seniorů), poprvé v úterý 9. 9. – program: společné povídání po letním období

- *středa od 16:00 – biblická hodina pro děti* (celý podzim budeme probírat biblické příběhy praotců: Izáka a Jákoba), poprvé středa 17. 9.

- *středa od 18:00 - biblická hodina pro dospělé*, probírat budeme vybrané Žalmy – poprvé ve středu 17. 9. – můžete mi posílat své tipy na žalmy, které jsou vám blízké!

Dále plánujeme přesunout setkávání střední generace na soboty a pořádat chceme pravidelně setkání s hostem.

Sborový infolist - září 2025

Informační list Farních sborů
Českobratrské církve evangelické
v Liberci a Novém Městě pod Smrkem
mobil: 603 916 856 farář Susa,
728 520 174 farářka Halamová

Číslo účtu: 2000 49 26 30/2010 (Liberec)

2903110410/2010 (Nové Město pod Smrkem)

Sledujte sborové stránky:

nove-mesto-pod-smrkem@evangnet.cz, liberec@evangnet.cz,

Srdečně zveme na bohoslužby a další setkání:

7. 9. 2025	9:00	Rodinná bohoslužba, poté schůze staršovstva
14. 9. 2025	9:00	Bohoslužba – vede Marta Ježdíková
21. 9. 2025	9:00	Bohoslužba – vede Eva Nováková
28. 9. 2025	9:00	Bohoslužba s vysluhováním VP – Díkůčinění nejen za žně

Víkend konfirmandů 12.-14. 9. v Libštátě

- setkání konfirmandů z Liberce a celého seniorátu, povedou Filip Susa a Richard F. Vlasák

Volba faráře Filipa Susy na další období 2026-2031 se uskuteční při Sborovém shromáždění 12. 10. 25 od 9 hodin v Liberci.

Konvent Libereckého seniorátu – sobota 8. 11. 25 v Liberci.

Ohlédnutí za naším mateřským centrem

- v domě na Malém náměstí

S koncem školního roku se uzavřela téměř dvacet čtyři let trvající činnost mateřského centra ve druhé z budov, náležejících našemu sboru, v domě na Malém náměstí. Protože mateřské centrum po celá ta dlouhá léta vedla s obětavostí, laskavostí a energií sobě vlastní členka našeho sboru Marta Binková, položila jsem jí při této příležitosti několik otázek:

1. Kdy byla zahájena činnost mateřského centra?

Po vymalování (br. farář Jan Čapek a liberecká mládež), vybavení místnosti kobercem, skřínkami a hračkami, mám první datum v sešitu 24. 9. 2001 a hned šest jmen maminek, které jsem oslovila na ulici, a ony s dětmi přišly.

2. Co tě, Marti, vedlo k rozhodnutí ujmout se jeho vedení?

Návrh na zřízení mateřského centra tehdy na staršovstvu vznesl Pavel Akrman, a protože jsem jako jediná neměla pevnou pracovní dobu, vzala jsem vedení mc jako výzvu a možnost dát vědět veřejnosti o činnosti evangelického sboru v Liberci.

3. Měla jsi nějaký vzor, jak mateřské centrum vést – co tě inspirovalo?

Přečetla jsem knížku o mateřských centrech od Rút Kolínské, navštívila několik informačních a vzdělávacích schůzek, ale hromadné směřování mne nenadchlo. Základní myšlenka mne drží dodnes, tj. děti si za přítomnosti rodiče zvykají na kolektiv

a přechod do školek pro ně není zdaleka tak těžký, ale zvolila jsem program bez programu. Maminky si popovídají u kávy, čaje a sušenek a děti si hrají, se mnou zpívají, cvičí, staví... Někdy to bylo jen obyčejné tlachání, někdy vážné rozhovory na důležitá témata.

4. Máš představu, kolik asi dětí mateřským centrem prošlo?

Představu mám velmi nepřesnou, jen suše matematickou, ale někdy si chci projít všechna jména a děti spočítat. Maminky chodily zhruba dva roky, udávala jsem průměrnou účast 10-14 lidí, tipla bych kolem dvou set dětí... Ale doopravdy to zatím nevím.

5. Jsi s „bývalými“ maminkami, případně s dětmi v kontaktu?

V kontaktu jsem asi s pětadvaceti maminkami, a to tak, že se několikrát v roce scházíme, navštěvujeme a povídáme. S několika dalšími jsem v kontaktu písemně, tzn. víme o sobě, ale vidíme se velmi sporadicky. O většině maminek nic nevím, ale občas se s některou potkám, a když se poznáme, zavzpomínáme.

6. Co tě na práci v mateřském centru nejvíc těšilo, a co ti naopak vadilo (bylo-li něco takového)?

Velmi mne těšilo poznávat nové mladé lidi a hlavně děti, jejich bezprostřednost, otevřenost, důvěru nebo v menší míře opatrnost, nápaditost... Registrovala jsem také, jak se během let měnilo občerstvení a výchova. Těšilo mne vše, jen v posledních letech mne už nebavilo uklízet.

7. Chceš, Marti, na závěr něco sama doplnit?

Jsem vděčná, že jsem mohla, z mého pohledu, užitečně trávit čas. Našly si k nám cestu i dvě maminky se svými dětmi, které v herničce trávily 2-3 roky svého dětství. Snažila jsem se mluvit o Boží lásce k nám lidem, do našeho sboru jsem nikoho přivést nedokázala.

Marta odpověděla neokázale a skromně a jistě nečeká žádné oslavování ani díky. Ostatně – chválí ji to, co za ní zůstává, i když mateřské centrum bude už „jen“ částí historie sboru . Přesto jí chci na tomto místě za nás všechny upřímně poděkovat a vyjádřit velkou vděčnost.

S Martou ale nechceme a nemůžeme zapomenout na další ochotné sestry, které pomáhaly s vedením mateřského centra především v jeho počátcích. V prvních letech to byla sestra Evženka Provazníková, vlídná a připravená ke každé práci či pomoci. Byla tehdy už v důchodovém věku a děti ji oslovovaly „babičko“. Když před pár lety začaly takto přirozeně oslovovat Martu Binkovou, často na svou předchůdkyni vzpomínala. Posléze se do práce v mateřském centru na několik let zapojila také Slávka Ranšová (roz. Franců), která v domě na Malém náměstí dodnes s rodinou bydlí a vychovala zde tři dcery. Velkou pomocí a oporou pro Martu byla sestra Noemi Šeligová. Marta vzpomíná, že poprvé ji v mateřském centru zastoupila v době, kdy jeli Binkovi na dovolenou, a od té doby s naprostou spolehlivostí vždy, když to bylo potřeba, až do letošního roku! A ještě jedna

Martina vzpomínka: když centrum před lety navštívila „naše“ Emilka Veverková, zaujala jednu holčičku natolik, že se od ní doslova nehnula. A to – jak říká Marta – se Sabinka jinak s nikým nekamarádila.

Přes prázdniny došlo k vyklizení mateřského centra a k nezbytné úpravě místností tak, aby mohly dále dobře sloužit podobnému účelu. Za organizaci těchto prací patří dík především naší sestře kurátorce Markétě Benko. Od září bude prostory mateřského centra využívat opět mladá maminka – podnikatelka se spolupracovnicemi k provozování vzdělávacího centra zaměřeného rovněž na děti s rodiči.

V životě našeho sboru se tímto uzavírá jedna dlouhá a podle mého názoru velmi významná, užitečná i ušlechtilá etapa. Přejme sobě i nové nájemkyni, aby i další období přinášelo dalším dětem a jejich rodičům radost a obohacení!

Marta Ježdíková